

Paraules ostatges

Un relat de: [Fada del bosc](#)

Paraules mai dites,
recloses per un silenci absurd
sota l'enreixat d'uns llavis
que han emmudit,
s'abraonen en busca de llibertat.

Sense saber ben bé perquè
preferim viure en mig de la buidor.
Perduts en la foscor del no res

Enganyem la ment
amb raonaments inversemblants.
Absurditats bastides sobre la boira

Desprietadament castiguem el cor
per no percebre el clam de lliure albir.
Fiblada de dolor silenciada.

Dia a dia continuem
construint una vida,
empresonant belles paraules
expressions plenes d'amor.
Ostatges dels nostres sentiments.